Dosar nr. 5r-1426/2025
4-24041925-12-5r-16042025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 octombrie 2025 *****

Judecătoria Chişinău (*sediul Buiucani*)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecător Ana Costiuc
Grefier Olga Mazur Stanislav Vîzdoga
În lipsa:
Contestatarului *****
Reprezentantului organului constatator *****

examinând în ședință de judecată publică contestația depusă de către avocatul*****, adresa pentru corespondență în *****, bd. *****, ap. 301, împotriva deciziei din dată neindicată, menționată prin scrisoarea informativă nr. 34/20/1-2946 din 07.03.2024, pe cauza contravențională nr. 1196 din 13.02.2024, privind anularea acesteia cu remiterea materialelor cauzei pentru efectuarea unui control suplimentar și adoptarea unei soluții în condițiile Legii, -

A C O N S T A T A T:

La data de 02.04.202024, avocatul***** a depus contestație în condițiile art. 448 Cod contravențional, prin care a solicitat: a anula decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratul de Poliției Centru materializată prin decizia din dată neindicată, menționată prin scrisoarea informativă nr. 34/20/1-2946 din 07.03.2024, pe cauza contravențională nr. 1196 din 13.02.2024, de refuz în examinarea cauzei contravenționale, ca fiind emisă cu încălcarea normelor procesuale, cu obligarea agentului constatator din cadrul Inspectoratul de Poliției Centru să examineze cauza contravențională, pornită în drept la data de 13.02.2024, în baza plângerii depuse de către avocatul*****.

Contestația a fost repartizată în mod automat-aleatoriu prin Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, la data de 16.04.2024, Judecătorului Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*), Ana Costiuc.

În motivarea contestației date a fost invocat că, la data de 13.02.2024, el – avocatul*****, a depus la Inspectoratul de Poliție Centru al Direcției de Poliție *****, în temeiul art. 70 alin. (1) al Codului contravențional o plângerea nr. 1196, prin care a solicitat: - examinarea prin prisma legislației în vigoare a declarațiilor care au fost aduse împotriva sa – avocatului*****, prin intermediul petiției nr. M2460/2023 din 29.09.2023, depusă de către cet. *****, asupra pretinselor acțiuni ilegale admise de el – avocatul*****, titularul licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2692, eliberată

la 04.07.2014; - tragerea la răspundere contravențională, în temeiul art. 70 alin. (1) Cod contravențional a cet. *****.

În susținea plângerii, a invocat că, la 29.09.2023, în adresa Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, a parvenit petiția nr. M2460/2023, înregistrată de către cet. ***** (cumnata d-lui*****), la acțiunile pretins ilegale a lui – avocatului*****, deținătorul licenței nr. 2692 din 04.07.2014, prin care s-a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a lui – avocatului***** și aplicarea sancțiunii disciplinare cu retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat.

Pentru a aduce o claritate asupra situației create, menționează contestatarul despre faptul că, deja de mai mulți ani frații***** și ***** (împreună cu mama lor), erau parteneri de afaceri și lucrau împreună la implementarea obiectivelor comune de dezvoltare a business-ului și, implicit, la realizarea scopurilor financiare stabilite. Cu regret însă, în perioada anului 2016, *****, a decedat, iar în consecință, lucrurile au luat o întorsătură total diferită, anume din perioada în care soția acestuia – *****, a început să întreprindă tot felul de acțiuni care sunt în detrimentul companiilor gestionate. În aceste împrejurări, a început „războiul interior" între***** (cu mama acestuia) și ***** (cumnata acestuia). Pe fundalul agravării situației și a tensiunilor create, în iarna anului 2022,*****, s-a adresat către el –*****, cu solicitarea de a-i oferi o consultație juridică și, ulterior, de a-i reprezenta interesele pe marginea mai multor dosare. Respectiv, din acea perioada***** este clientul CA „*****", iar în calitatea sa de avocat al acestuia, apără drepturile, libertățile și interesele sale legitime în cadrul mai multor acțiuni.

Mai explică contestatarul că, potrivit sesizării adresate, cet. ***** invocă precum că, el – avocatul*****, reprezintă și este în fruntea unui un grup criminal organizat și că acesta este regizorul schemelor atacurilor raider asupra afacerilor.

Avocatul, în referința a infirmat faptele relatate de petiționară și a menționat că, în susținerea celor invocate, petiționara nu a prezentat absolut nici o probă care ar demonstra existența pretinsului „grup criminal organizat". Aceasta nici măcar nu a demonstrat în baza la care fapte a ajuns la așa concluzie. Or invocarea săvârșirii infracțiunilor de către un grup criminal organizat, urmează să fie probată prin probe concrete și convingătoare, ceea ce la caz nu s-a făcut. Mai mult ca atât, pentru existența unui grup criminal organizat, urmează să fie întrunite anumite condiții care, fiind determinate și demonstrate de procuror, urmează a fi calificate de către instanța de judecată, or potrivit art. 114 al Constituției Republicii Moldova, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești, iar în această situație d-na *****, în mod ironic, neîntemeiat și ilegal și-a atribuit funcția de magistrat, prin atribuirea unor astfel de calificări.

Totodată, în plângerea calomnioasă, susține contestatarul, se menționează despre un oarecare „atac raider", ceea ce reprezintă o informație mincinoasă, pentru că în sine o astfel de infracțiune nici nu există. Răspândirea informațiilor false de către *****, prin care se descriu acțiuni inexistente și neconfirmate, reiterează conestatarul, poartă în sine un caracter denigrator în adresa sa. Mai mult ca atât, până la emiterea unei sentințe definitive, cetățenilor le este asigurată prezumția nevinovăției, iar în acest caz nu există nici o sentință prin care să fie dispusă condamnarea sa. Astfel, pretinde contestatarul, se

constată cu maximă certitudine că această declarație a d-nei *****, este una defăimătoare, care relatează informații ce constituie judecăți de valoare, fără substrat factologic suficient. Mai mult ca atât, în acest context, susține contestatarul, nu poate el, în calitate de avocat, să fie „regizorul" unui fapt nedemonstrat și nu i se poate insinua nimic fără a exista drept temei o hotărâre care atestă realizarea actului de justiție. Astfel, se denotă încă o dată faptul că petiționara intenționat defăimează imaginea sa în calitate de avocat din cadrul Cabinetului Avocatului „*****".

Mai menționează contestatarul că, prin decizia nr. 1/21/2023 din 20.11.2023, a Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, asupra petiției nr. M2460/2023 din 29.09.2023, depusă de cet. *****, asupra pretinselor acțiuni ilegale admise de el – avocatul*****, titularul licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2692, eliberată la 04.07.2014 a decis:

„*A constata în acțiunile avocatului*****, titular al licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2692, eliberată la 04.07.2014, lipsa căror-va abateri disciplinare în activitatea s-a de avocat la examinarea și derularea cazului prezentat în speță.*

*A respinge petiția cet. *****, referitor la pretinsele abateri disciplinare din partea avocatului vizat, ea fiind neîntemeiată și neprobată.*".

Așadar, în sensul în care cet. ***** a depus o plângere în adresa Comisiei pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, prin care în mod intenționat a furnizat o informație falsă în ceea ce privește serviciile juridice acordate de către el – avocatul*****, în acțiunile cet. *****, se constată încălcarea art. 70 alin. (1) Cod contravențional.

În cadrul petiției, cet. *****, pretinde că i-au fost încălcate careva drepturi și interese, însă nu specifică care anume drepturi sau interese i-au fost atinse în mod direct de către el în calitate de avocat. Atrage deosebita atenție asupra faptului că orice acuzare trebuie să fie fondată, de altfel, menționează contestatarul, imaginea sa în calitate de avocat a fost prejudiciată prin insinuările nefondate ale d-nei ***** în fața Uniunii Avocaților din Republica Moldova. Profesia de avocat, enunță contestatarul, este cea mai nobilă profesie, iar realizarea activității de acordare a asistenței juridice calificate este o obligație și o misiune pe care trebuie să o realizeze cu demnitate un avocat și nimeni nu poate atenta la imaginea unui avocat.

Cu privire la argumentul invocat de petiționară precum că: „*este de menționat faptul că publicului larg și organelor de drept acest domn,*****, este cunoscut, a se vedea, link-urile atașate mai jos*.".

În context tuturor insinuărilor apărute în presa autohtona, în adresa sa în calitate de avocat, menționează contestatarul că, s-a adresat către Procuratura Anticorupție și către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, cărora le-a solicitarea de a-i oferi un răspuns cu privire la faptul dacă el – avocatul*****, are tangență în vreun dosar penal, precum și dacă are vreo calitate procesuală în cadrul unei cauze penale.

La demersurile înaintate, a fost informat despre următoarele:

- De către Procuratura Anticorupție: „*Cauza penală, pornită pe faptul falsificării probelor, la care se face referință în articolele jurnalistice de pe portalurile de știri, se*

*află în gestiunea Procuraturii Anticorupție. În cauza penală nominalizată, avocatului*****, nu i-a fost atribuită vreo calitate procesuală.*”. Respectiv, informațiile difuzate prin care a fost învinuit de săvârșirea unor infracțiuni, nu corespund adevărului.

- De către Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale: „*Drept rezultat vă informez că, la moment Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale nu exercită urmărirea penală în vreo cauză penală în care ați avea vre-o calitate procesuală.*”.

Astfel, susține contestatarul aceasta demonstrează că, nu este cercetat penal în vreo cauză penală de către PCCOCS, iar acuzațiile făcute de către *****, fără a fi verificate în totalitate, reprezintă judecăți de valoare fără substrat factologic suficient.

Din răspunsul Procuraturii Anticorupție și Procuraturii pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, susține contestatarul, se desprinde clar ideea că el – avocatul*****, nu este vizat în nici un dosar penal cu privire la falsificarea probelor, iar portalurile de știri au răspândit această informație falsa și, în consecință, au defăimat imaginea sa în calitate de avocat. Având în vedere că Procuratura Anticorupție și Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale au confirmat inexistența informațiilor despre care se vehiculează în presă, s-a adresat cu plângeri către organele competente și cu cereri de chemare în judecată cu privire la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale, prin obligarea la dezmințirea relatărilor defăimătoare. Menționează contestatarul că, unele din aceste cereri încă sunt în examinare. Totodată, subliniază că, ambele răspunsuri au fost atașate la plângerea depusă.

La fel, invocă contestatarul, la 14.02.2023, Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a emis hotărârea nr. 2-18010/22, prin care a obligat pârâta să dezmintă informațiile defăimătoare, prin organizarea unei conferințe de presă prin intermediul platformei – Agenția de Presă IPN, în aceleași condiții și după aceleași reguli cu conferința susținută de pârâtă la data de 16.06.2022, prin intermediul acestei platforme, cu difuzarea/plasarea acesteia pe portalurile/platformele: „Youtube”, „Facebook” și „privesc.eu” – a dezmințirii relatărilor false și defăimătoare cu privire la fapte, expuse de pârâtă în privința reclamantului – avocatului*****. Astfel, tot ceea ce face d-na *****, este să copie pagini de articole de știri false și să menționeze, evaziv și ambiguu, niște fraze, care, în realitate, sunt doar niște acuzațiile mincinoase.

Conform alin. 5 a art. 52 din Legea nr. 1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, *insultarea, calomnierea avocatului, amenințările la adresa acestuia, actele de violență comise împotriva dlui în timpul exercitării atribuțiilor profesionale și în legătură, cu aceasta, se pedepsesc conform legii.*

Mai mult ca atât, petiționara *****, nu a motivat cum a identificat criteriile după care a ajuns la concluzia că există temei de retragere a licenței or, contrar alegațiilor enunțate în plângere, este de menționat că aplicarea unei eventuale sancțiuni trebuie să fie proporțională abaterilor constatate, iar Legea cu privire la avocatură prevede expres la art. 25 cazurile în care se dispune retragerea licenței pentru exercitarea profesiei, iar alegațiile invocate în susținerea celor comunicate de petiționara *****, poartă doar un caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens.

Conform art. 56 alin. (2) din Legea cu privire la avocatură, *sesizările referitoare la acțiunile avocaților, precum și informația cu privire la abaterile disciplinare comise de avocat în timpul exercitării atribuțiilor profesionale, se examinează de către Comisia pentru etică și disciplină. In cazul existenței unor temeiuri suficiente, comisia dispune efectuarea unui control. Controlul se efectuează de către membrii comisiei sau se pune în sarcina baroului.*

Din cele menționate în plângerea cet. *****, nu se deduce absolut nici un argument care ar pretinde că acțiunile întreprinse de el – contestatar, în calitate de avocat, ar reprezenta careva temeiuri suficiente pentru a dispune efectuarea unui control. Tot atunci, susține contestatarul, solicitarea pentru retragerea licenței pentru exercitarea profesiei de avocat trebuie să corespundă încălcărilor prevăzute de art. 30 al Statutului profesiei de avocat. Astfel, se observă cu ușurință că plângerea adresată împreună cu anexele depuse, nu reprezintă suficiente probe pentru a constata careva încălcări în acțiunile sale în calitate de avocat din cadrul Cabinetului Avocatului „*****".

În cadrul acestei plângeri, *****, în mod intenționat și cu bună știință, răspândește informații mincinoase despre activitatea lui în calitate de avocat. Reiterează contestatarul că, toate insinuările expuse în plângerea d-nei *****, sunt niște falsuri, iar prin plângerea depusă, consideră contestatarul, i-au fost imputate faptele care, în consecință, lezează onoarea, demnitatea personală și reputația sa profesională în calitate de avocat.

Prin decizia nr. 1/21/2023 din 20.11.2023, a Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, asupra petiției nr. M2460/2023 din 29.09.2023, depusă de cet. *****, asupra pretinselor acțiuni ilegale admise de el – avocatul*****, titularul licenței pentru exercitarea profesiei de avocat nr. 2692, eliberată la 04.07.2014, s-a accentual că:

„*Analizând materialele acumulate în cadrul examinării petiției, se constată, că acțiunile descrise în petiție nu și-au găsit confirmare. În astfel ce circumstanțe reținem următoarele:*

*- Conform petiției, avocatul ar fi regizorul unui grup criminal organizat, creat de*****, care a organizat un șir de atacuri raider, pentru a deposeda de cotele părți, ca co-fondatoare a mai multor companii cu persoanele sus-indicate, fără a indica anume ce acțiuni ilegale a efectuat avocatul vizat și fără a prezenta careva probe în acest sens. Conform răspunsurilor de la Procuratura anticorupție și PCCOCS împotriva avocatului***** nu sunt intentate și nu au fost intentate careva cauze penale.*

*- Analizând petiția, referința avocatului, înscrisurile anexate, Comisia constată, că careva abateri disciplinare în acțiunile avocatului*****, nu s-au depistat.*".

Astfel, invocă contestatarul, ***** intenționat a defăimat imaginea lui – avocatului*****, iar cel mai important moment a fost că, a defăimat imaginea lui – avocatului***** în fața Uniunii Avocaților din Republica Moldova, care reprezintă o instituție de drept independentă a societății civile, menită să asigure, pe bază profesională, acordarea de asistenta juridică calificată persoanelor fizice și juridice, în scopul apărării drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, precum și al asigurării accesului la înfăptuirea justiției.

Concluzionează conetstatarul că, unicul scop, a cet. *****, a fost să răspândească o informație denaturată de adevăr, ceea ce constituie componența contravenției prevăzută de art. 70 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit Codului deontologic al avocatului, *scopul exercitării profesiei de avocat îl constituie acordarea asistenței juridice calificate persoanelor fizice și juridice în apărarea drepturilor, libertăților si intereselor lor legitime*. Iar potrivit Legii cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002, *avocatul urmează să aibă o reputație ireproșabilă*, iar ***** este persoana care, prin plângerea depusă Comisiei pentru etică și disciplină din cadrul Uniunii Avocaților, a răspândit cu bună-știință informații mincinoase, care-l defăimează pe el – avocatul*****, care doar și-a realizat misiunea de bază a profesiei sale de avocat.

În continuare, în susținerea contestației a făcut trimitere la prevederile art. 7 alin. (4) Cod contravențional, totodată menționând că, în speță, contravenția a fost săvârșită prin depunerea unei plângeri false la adresa Uniunii Avocaților din Republica Moldova, situate în *****, str. București, 46.

La fel, a mai făcut trimitere și la prevederile art. art. 400 alin. (1), (2) Cod contravențional.

În continuare explică contestatarul, ulterior, la 18.03.2024, a recepționat răspunsul șefului Sectorului de Poliție nr. 1 al Inspectoratului de Poliție Centru, *****, nr. 34/20/1-2946 din 07.03.2024, potrivit căruia, în urma celor stabilite, de către agentul constatator a fost adoptată decizia de încetare a procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit a) Cod contravențional.

Contestatarul a făcut trimitere la prevederile art. 448 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, menționează contestatarul faptul potrivit căruia, nu este de acord cu decizia emisă pe marginea plângerii nr. 1196 din 13.02.2024, or de către agentul constatator nu au fost întreprinse careva măsuri în sensul examinării acesteia, și anume: - el nu a fost audiat pe marginea plângerii depuse; - nu a fost audiat cet. *****; - nu au fost examinate actele anexate la plângere.

Mai mult ca atât, în argumentarea deciziei sale, agentul constatator, pur și simplu, face trimitere la careva articole din Codul contravențional, Codul civil și Constituție și atât. Or, totuși, necătând la atât de multe argumente neelucidate și situații care ridică întrebări serioase, care în mod normal urmau a fi investigate de către agentul constatator, totuși acesta, în mod absolut ilegal, s-a rezumat la o abordare atât de superficială.

Mai mult, în plângere înaintată, susține contestatarul, el a indicat expres acțiunile cet. *****, care, în opinia sa, cad sub incidența prevederilor art. 70 alin. (2) Cod contravențional, argumente care nu au fost luate în considerație de către agentul constatator și nu au fost combătute.

În circumstanțele date, acțiunile cet. ***** cad sub incidența prevederilor art. 70 alin. (2) Cod contravențional, reieșind din următoarele:

- *Obiectul juridic special* al acestei contravenții îl formează relațiile sociale.

- *Latura obiectivă* a contravenției se realizează prin învinuirea unei persoane de săvârșirea unei infracțiuni, care poate fi realizată în mod verbal, în scris, în public, oficial sau confidențial unei sau mai multor persoane.

- *Latura subiectivă* a contravenției se exprimă prin intenție directă – făptuitorul își dă seama că învinuiește o persoană de comiterea unei infracțiuni și dorește să transmită astfel de informații.

- *Subiect* al contravenției date este persoana fizică, responsabilă, care la momentul comiterii faptei a împlinit vârsta de 16 ani.

Astfel, în acțiunile cet. *****, consideră contestatarul, sunt prezente toate elementele contravenției prevăzute de art. 70 alin. (2) Cod contravențional, or aceasta își dădea seama de învinuirea adusă lui și a dorit să transmită informația dată, atât clientului lui cât și Uniunii Avocaților din Republica Moldova. Insistă contestatarul că, profesia de avocat este cea mai nobilă profesie, iar realizarea activității de acordare a asistenței juridice calificate, este o obligație și o misiune pe care trebuie să o realizeze cu demnitate un avocat și nimeni nu poate atenta la imaginea unui avocat.

În final, este inexplicabil pentru contestatar, cum o persoană te poate învinui de comiterea unor infracțiuni și să rămână nepedepsită, astfel încât orișicine poate să-și permită să te jignească, înjosească, învinuiască și să știrbească din imaginea sa de avocat, și să nu suporte nici o consecință.

În susținerea contestației a făcut trimitere la prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional, concomitent menționând faptul că, la examinarea legalității acțiunilor întreprinse de către agentul constatator, instanța de judecată trebuie să ia în considerare art. 2 din Codul contravențional. La fel, a mai făcut trimitere și la prevederile art. 381 alin. (1), (2) Cod contravențional.

De asemenea, mai enunță contestatarul, agentul constatator a abordat prin răspunsul său cu nr. 34/20/1-2946 din 07.03.2024, într-un mod neclar și superficial, situația în care agentul constatator a examinat fapta sesizată de către el – avocatul*****, prin prisma elementelor contravenției invocate de către dânsul – avocatul*****, prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional, indicând doar faptul că: „*a fost adoptată decizia de încetare a procesului contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional*”, fără a relata despre etapele examinării plângerii depuse de către dânsul – avocatul*****.

Mai mult decât atât, susține contestatarul, este de remarcat că agentul constatator nu a administrat probe, limitându-se doar la plângerea sa.

La caz, pretinde contestatarul, este neclar raționamentul potrivit căruia agentul constatator a constatat lipsa elementelor contravenției, fără a întreprinde vreo acțiune, fără a acumula careva probe privind stabilirea adevărului obiectiv cu referire la situația indicată în plângere.

În fine se invocă în contestație, potrivit prevederilor Codului contravențional, legiuitorul stabilește expres doar două posibilități de a soluționa materialul contravențional: 1) încetarea procesului contravențional; 2) stabilirea vinovăției persoanei privind săvârșirea contravenției imputate și, după caz, aplicarea sancțiunii contravenționale. Contrar însă, în conformitate cu răspunsul primit, agentul constatator nu a prezentat nicio finalitate a procesului contravențional din cele menționate supra, astfel acest răspuns presupune o soluție depășită de cadrul legal.

La ședință de judecată contestatarul***** și agentul constatator *****, fiind înştiinţaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-au prezentat în judecată şi nu au indicat motivele neprezentării, nu au solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată, motiv din care, prin prisma art. 455 din Codul contravenţional, absenţa părţilor citate în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale. Astfel că, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea contestației în lipsa părților citate legal pentru a nu tergiversa examinarea cauzei.

Studiind materialele cauzei, instanţa de judecată consideră necesar de a admite contestaţia depusă de cet.***** ca legitimă şi întemeiată, a anula decizia ca neîntemeiată din următoarele considerente:

Cu referire la actul contestat, de încetare a controlului asupra materialului, instanţa de judecată ţine să constate în primul rând că, agentul constatator a omis să-l prezinte instanței de judecată, să indice cel puțin data la care acesta a fost emis, ce deja prin sine ridică mari semne de întrebare referitor la existența acestuia, dar și îndeplinirea corespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către agentul constatator.

Totodată, potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale*.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării răspunsului în care este indicată decizia respectivă în condiţiile art. 447[1] alin. (8) Cod contravențional.

Preliminar, instanța de judecată relevă că, în Recomandarea Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 41 „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 448 Cod Contravențional, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție", se statuează că: „*Examinarea cauzei contravenționale, ca fază a procedurii contravenționale, se finalizează cu aducerea la cunoștința părților interesate a decizie emise, în modul stabilit de lege. Odată cu aducerea la cunoștință a actului juridic prin care este aplicată sancțiunea contravențională, persoana are dreptul de a ataca actul juridic respectiv.*".

La fel, potrivit constatărilor CtEDO în cauza *Ozturk vs. Germania* (hotărârea din 21.02.1984): „*În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de alta parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții.*".

În continuare, CtEDO, a concluzionat că, „*distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte*

din sfera de incidenţă a art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale." (CEDO).

Iar, în speța *Ziliberberg vs. Moldova*, de CtEDO este menționat că, *la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO*.

La caz instanța de judecată denotă că, organele de drept au fost sesizate despre o pretinsă faptă ilegală.

Art. 374 alin. (2) – (3) din Codul contravențional, prevede că, *procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Art. 381 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, prevede că, *orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod*.

Alin. (4) al articolului *pre citat* stipulează că, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atît circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante*.

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravențional, *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*.

În conformitate cu prevederile art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, *în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi*

documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Așa fiind, potrivit deciziei contestate, temeiul încetării examinării materialului este că, nu au fost constatare careva semne constitutive ale contravenției sau infracțiunii.

Instanța de judecată consideră neîntemeiată o asemenea abordare, or, este neclară situația în care agentul constatator nu a examinat fapta sesizată de către***** prin prisma elementelor invocate de către ultimul.

La rândul său, instanța de judecată consideră că investigația efectuată de către agentul constatator a fost una superficială, iar soluția dată de către acesta prematură.

Respectiv, instanța de judecată consideră plauzibil argumentul contestatarului potrivit căruia: pe marginea cererii sale din 13.02.2024, agentul constatator al IP Centru nu a desfășurat activitate contravențională propriu-zisă în sensul prevederilor art. art. 374 alin. (2), 440 alin. (1) Cod contravențional, sfidând normele dreptului contravențional. Astfel, agentul constatator a admis următoarele erori: nu a îndeplinit obligația de citare a persoanei care a depus plângerea; nu l-a audiat pe marginea plângerii depuse în calitatea prevăzută de lege (art. 387 CC RM); nu a audiat persoanele pe acțiunile cărora le-a deplâns în calitatea prevăzută de lege (art. 384 CC RM); nu a întocmit actul procesual obligatoriu ce consemnează preluarea probei, nu a examinat proba pusă de el la dispoziție, neîntocmind proces de cercetare a acesteia și nu a dat apreciere acesteia; nu a întocmit decizia asupra cauzei contravenționale în forma prevăzută de art. 447^1 CC RM, ci doar a dat un răspuns informativ, fără a anexa cel puțin încheierea emisă, chiar dacă și aceasta nu se încadrează în prevederile legale.

Într-o altă ordine de idei, instanța de judecată precizează că, potrivit art. 374 alin. (2^1) din Codul contravențional, procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei, iar articolul 447^1 alin. (2) din Codul contravențional, prevede că, *după examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza), după caz, <u>emite decizia asupra cauzei</u>. Decizia comisiei administrative asupra cauzei contravenţionale se adoptă sub formă de hotărâre*.

Alin. (3) al articolului *pre citat* prevede conținutul obligatoriu al deciziei care urma a fi emisă de către agentul constatator, care trebuie să conțină data (ziua, luna, anul) emiterii încheierii; denumirea autorităţii (numele, prenumele, calitatea persoanei abilitate să examineze cauza) care a emis decizia, data examinării cauzei; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul de identitate, iar în cazul persoanei juridice – denumirea, sediul, codul fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; expunerea circumstanţelor stabilite în cadrul examinării cauzei; norma contravenţională care încadrează fapta persoanei în privinţa căreia a fost pornit procesul contravenţional; soluţia asupra cauzei, care poate fi: încetarea procesului contravenţional; stabilirea vinovăţiei persoanei privind săvârşirea contravenţiei imputate şi, după caz, aplicarea sancţiunii contravenţionale.

Instanța de judecată nu atestă, potrivit prevederilor din Codul contravențional, posibilitatea emiterii unei soluția de propunere de „*De a înceta examinarea materialului cu nr. 1196 din 13.02.2024. Informația cu nr. 1196 din 13.02.2024, împreună cu*

materialul acumulat de remis în arhiva IP Centru al DP *****.", emisă printr-o încheiere/decizie, or finalitatea oricărui proces contravențional este emiterea unei decizii, legiuitorul stabilind expres doar două posibilități de soluționare a materialului contravențional: 1) încetarea procesului contravenţional; 2) stabilirea vinovăţiei persoanei privind săvârşirea contravenţiei imputate şi, după caz, aplicarea sancţiunii contravenţionale.

Contrar însă, potrivit înscrisurilor prezentate, agentul constatator nu a emis nici una dintre aceste soluții, adoptând o încheiere/decizie care conține o soluție depășită de cadrul legal, astfel încât, se impune anularea numitei decizii din dată neindicată, menționată prin scrisoarea informativă nr. 34/20/1-2946 din 07.03.2024, privind soluționarea materialului cu nr. 1196.

Prin urmare, reieșind din concluziile la care a ajuns instanța de judecată, rezultă că contestația depusă de cet.***** urmează a fi admisă cu casarea deciziei agentului constatator și remiterea cauzei la un control suplimentar, după caz, în vederea identificării persoanei vinovate de comiterea faptei în speță și luarea măsurilor de rigoare ca aceasta să nu se mai comită.

Subsecvent, instanța conchide că, argumentele invocate de către cet.***** și-au găsit confirmarea pe parcursul examinării cauzei, motiv din care aceasta urmează a fi admisă.

În conformitate cu prevederile art. art. 394-395, 400, 447[1], 448, 462-463 al Codului Contravenţional al RM nr. 218 din 24.10.2008, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite din alte considerente contestaţia cet.*****, privind anularea deciziei din dată neindicată, menționată prin scrisoarea informativă nr. 34/20/1-2946 din 07.03.2024, pe cauza contravențională nr. 1196 din 13.02.2024.

Se anulează decizia din dată neindicată, menționată prin scrisoarea informativă nr. 34/20/1-2946 din 07.03.2024, pe cauza contravențională nr. 1196 din 13.02.2024.

Se remite cauza la un control suplimentar Inspectoratului de Poliție Centru, în vederea înlăturării omisiunilor admise.

Copia hotărârii se remite pentru informare și executare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Buiucani*).

Președintele ședinței,
Judecător **Ana COSTIUC**